

laan i Nationalbanken eller andre dertil egnede Banker eller Sparekasser. I de tre Skatteaar 1924—27 tilskrives Valutafondens Renter Fonden. Derefter anvendes Fondets Renter fortrinsvis til Forrentning af den ovennævnte Statsgæld og efter Udløbet af det ovennævnte Tidsrum af 10 Aar tillige til Afdrag paa denne Statsgæld. Det ved Forrentning af Fondens Midler fremkommende Overskud vil være at anvende til ekstraordinære Afdrag paa den samlede Statsgæld efter Finansministerens nærmere Bestemmelse. Fondens Kapital skal fortrinsvis anvendes til Afbetaling paa Statsgælden. Forbrug af Kapitalen til nævnte eller andre Formaal kan dog kun ske i Henhold til Lov.

En Anvendelse af Ydelsen til Afbetaling paa Statsgælden skydes ved sidstnævnte Bestemmelse ubetinget i Forgrunden, men man tænkte sig Muligheden, hvis Lovgivningsmagten maatte beslutte sig dertil, af en Anvendelse, der paa anden Maade kunde tjene til Konsolidering af Statens finansielle Stilling. Hvis der kommer en international Forhandling og internationale Aftaler med Hensyn til Stabilisering af Valutaen, er det sandsynligt, at der vil kræves ikke ringe Kapitalmidler hertil, og en saadan Anvendelse var eventuelt holdt aaben ved Orden: „eller andre Formaal“.

Hensigten med Lovforslaget var at formindske den overkydende Købeevne, at give et Stød til Sparsommelighed. Det Beløb, som aarligt vilde tilvejebringes paa den foran nævnte Maade, anslaaes til ca. 56 Mill. Kr., og ved Rentetilskrivningen i de første 3 Aar vil den Kapital, som Fonden vilde andrage, blive ca. 176 Mill. Kr. Naar dette Beløb anvendtes til ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden eller til andre finansielle Konsolideringsforanstaltninger, mente man, at det vilde være og ogsaa i Udlandet blive opfattet som en ikke uvæsentlig Konsolidering af den danske Stats hele finansielle Stilling og ogsaa i den Henseende være nyttigt til at hæve vor Kronens Anseelse og styrke hele Landets økonomiske Position indadtil og udadtil (jfr. Finansministerens Forelæggelsestale, F. Sp. 4514—15).

Saa vel ved Lovforslagets 1. Behandling som under Udvalgsbehandlingen fastholdt de øvrige Partier den Stilling til dette og de øvrige Valutaforslag, som de hver for sig havde indtaget og skriftligt skitseret under den foreløbige Drøftelse af Lovforslagene forinden disses Fremsættelse for Rigsdagen (se herom pag. 259). Udvalget afgav derfor ingen Betænkning. I den af Udvalgets Formand afgivne Beretning udtales blot, at det ikke var lykkedes at naa til Enighed om Forslagene.